

О. Когато нечистый-тъ духъ излѣзе изъ челоуѣка, прѣхожда прѣзъ безводны мѣста, да търси спокойствіе, и не намѣрува. Тогава казува : Да ся завърнѣ у дома си, отъ дѣто излѣзохъ. И като дойде намѣрува го празденъ, изметенъ и украсенъ. Тогава отхожда и зема съсь себе си седмъ другы духовае по злы отъ себе си, и като влѣзжтъ живѣжтъ тамъ : и сетно-то състояніе на тогова челоуѣка бива по лошо отъ перво-то, *така ще бжде и на тоя лукавъ родъ.* Ст. 43-45.

П. Какъ ся разумѣватъ думы-ты, “Когато нечистый-тъ духъ *излѣзе* изъ челоуѣка ?

О. Разумѣватъ ся когато бжде испѣденъ, защото безъ да ся испѣди не ще да излѣзе.

П. Какъ ся разумѣватъ думы-ты че намѣрува домъ-тъ си “празденъ, измѣтенъ и украшенъ ? ”

О. Разумѣватъ ся че бѣше готовъ за гостіе.

П. Какъ ся разумѣва че зѣ седмъ другы духовае ?

О. Въ Св. Писаніе число-то на седмъ често е употрѣбено за пълно число — за много. И тука ся разумѣва че челоуѣкъ-тъ бѣше съвсѣмъ прѣдаденъ на діаволъ-тъ.

П. Какъ ся уприличава тая притча на Евреи-ты ?

О. Прѣди Вавилонскый-тъ плѣнъ Евреи-ти бѣхж подобни на челоуѣкъ съ нечистъ духъ. Тѣ бѣхж забравили Бога и бѣхж начинили да ся кланятъ на лъжливы богове. Но кога Богъ ги наказа за идолопоклонство-то имъ като ги проводи плѣнници у Вавилонъ, тѣ ся покаяхж и хваняхж да ся поправятъ, и за малко врѣме виждаше ся че нечистый-тъ духъ на идолопоклонство и на нечестіе бѣше испѣденъ, но истинно-то благочестіе като не бѣше ся вселило въ